

POLICY BRIEF

รักวัวให้ผูก รักลูก (ไม่) ให้ดี

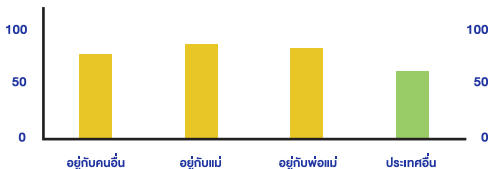
เสนอโดย รศ.ดร.อารี จำปากล้า
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

รักวัวให้ผูก รักลูก(ไม่)ให้ตี

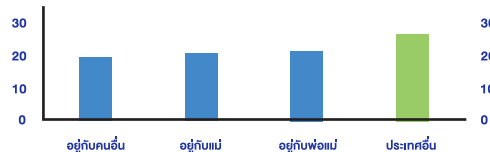
ผลการสำรวจจากงานวิจัยระยะยาวเรื่องผลกระทบของการย้ายถิ่นต่อพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยการสนับสนุนจาก UNICEF ประเทศไทย การสำรวจรอบแรก ปี 2553 สัมภาษณ์ผู้ดูแลเด็กเล็กอายุไม่เกิน 3 ขวบ พบว่า ผู้ดูแลเด็กคุ้นชินกับการดูแลเด็กตามแนวทางรักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี ซึ่งสะท้อนการฝึกระเบียบวินัยเด็กด้วยวิธีการที่รุนแรง โดยร้อยละ 73-87 มีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงทางกายอย่างการตีเด็กด้วยมือ และร้อยละ 14-29 ตีเด็กด้วยของแข็ง ร้อยละ 80-88 ใช้ความรุนแรงที่ทำให้ร้ายจิตใจเด็ก เช่น การขึ้นเสียง เอ็ด ตวาด หรือตะคอกใส่เด็ก ขณะที่ประมาณหนึ่งในห้าเรียกเด็กด้วยใช้ถ้อยคำที่หยาบคาย และทำให้เจ็บปวดใจ ข้อมูลการใช้ความรุนแรงในการอบรมสั่งสอนเด็ก จากสำรวจนี้สูงกว่าที่พบในประเทศอื่น นอกจากนี้ยังพบว่าการใช้ความรุนแรงในการอบรมสั่งสอนเด็กในครอบครัวที่เด็กอยู่กับพ่อแม่ อยู่กับพ่อหรือแม่คนเดียวคนหนึ่ง หรืออยู่กับคนอื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

2553
อายุ 2-3 ปี

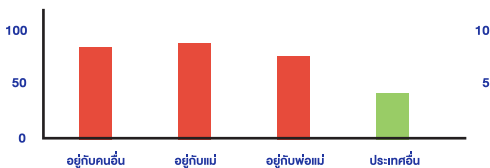
ร้อยละ 80-88 ขึ้นเสียง เอ็ด ตวาด ตะคอก

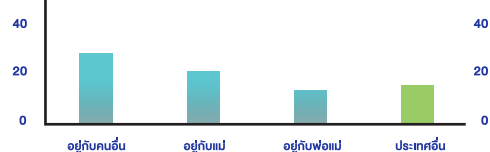
ร้อยละ 20-22 คำว่าโง่ ขี้เกียจ หรือคำอื่น

ร้อยละ 73-87 ตีด้วยมือเปล่า

ร้อยละ 14-29 ตีด้วยของแข็ง

การสำรวจรอบ 2 เก็บข้อมูลในช่วงการระบาดของโควิด-19 (เมษายน-พฤษภาคม 2563) ติดตามครอบครัวเดิมที่เคยสัมภาษณ์เมื่อสิบปีก่อนเพื่อทำความเข้าใจผลกระทบของโควิดที่มีต่อเด็ก ๆ ซึ่งปีนี้อายุ 10-13 ปี พบว่า การส่งสอนอบรมเด็กด้วยวิธีการรุนแรงยังสูงเหมือนเดิม โดยร้อยละ 76-81 ของผู้ปกครองตอบว่า คนในบ้านมีพฤติกรรมตะโกนเสียงดังใส่เด็ก ตะคอกใส่เด็ก หรือเรียกเด็กด้วยถ้อยคำที่ไม่น่าฟัง ร้อยละ 33-46 เคยตีเด็กที่มือ แขน ขา หรือก้น และร้อยละ 5-9 เคยตบหรือตีเด็กที่ใบหน้า ศีรษะ หรืออกหู สิบปีผ่านไปข้อมูลยังย้ำให้เห็นว่า พฤติกรรมการอบรมบุตรหลานด้วยวิธีการที่รุนแรงเหล่านี้ใกล้เคียงกันมากไม่ว่าเด็กจะอยู่กับใคร

2563
อายุ 2-3 ปี

ร้อยละ 76-81

ขึ้นเสียง เอ็ด ตวาด ตะคอก

อยู่กับพ่อแม่ 79.6%

อยู่กับแม่ 81.0%

อยู่กับพ่อ 75.8%

อยู่กับคนอื่น 77.7%

ร้อยละ 33-46

ตีหรือฟาดมือ แขน ขา หรือ ก้น

อยู่กับคนอื่น 37.7%

อยู่กับพ่อ 33.3%

อยู่กับพ่อแม่ 42.0%

อยู่กับแม่ 46.3%

ร้อยละ 5-9

ตบหรือตีที่หน้า

ศีรษะ

หรืออกหู

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงต่อเด็กก่อนและหลังการระบาดของโควิด-19 พบว่า ครอบครัวส่วนใหญ่

มากกว่าร้อยละ 80 มีพฤติกรรมเหมือนเดิม โดยเฉพาะการใช้ความรุนแรงทางกาย

ประมาณ
1 ใน 10

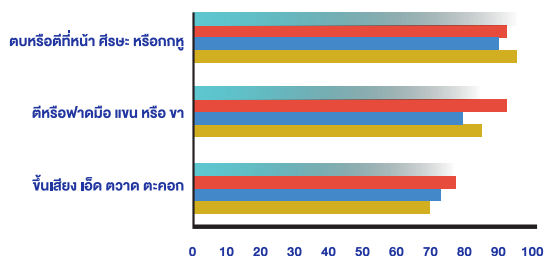
ตอบว่า ในช่วงที่มีการระบาดของโควิด ครอบครัวใช้วิธีการลงโทษเด็กที่มีความรุนแรงทางวาจาจากมากขึ้นกว่าเดิม และไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างเด็กที่อยู่กับพ่อแม่ หรืออยู่กับคนอื่น ๆ

2563

อายุ 2-3 ปี

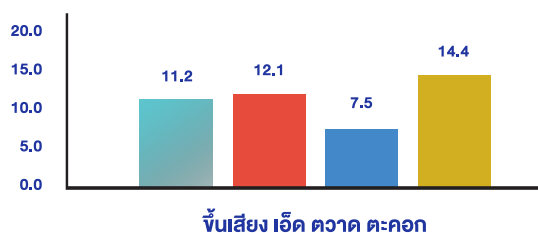
การใช้ความรุนแรงในการอบรมสั่งสอนเด็กก่อนและหลัง COVID-19

เหมือนเดิม ร้อยละ 67-97

อยู่คนเดียว อยู่กับพ่อ อยู่กับแม่ อยู่กับพ่อแม่

มากกว่าเดิม ร้อยละ 8-14

อยู่คนเดียว อยู่กับพ่อ อยู่กับแม่ อยู่กับพ่อแม่

การใช้วิธีรุนแรงในการทำโทษเด็กหรืออบรมสั่งสอนเด็กเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อพัฒนาการของเด็ก มีผลเสียมากกว่าผลดี เด็กที่มีประสบการณ์นี้ได้รับความรุนแรงมีความเสี่ยงเป็นคนก้าวร้าว สมองซ้ำ เป็นโรคซึมเศร้า มีความคิดฆ่าตัวตาย ดื่มแอลกอฮอล์ หรือติดยาเสพติด สูงกว่าเด็กอื่น และอาจกลายเป็นคนต่อต้าน ไม่มีความเชื่อมั่น ไม่ไว้วางใจ มองตัวเองในแง่ลบ อารมณ์ไม่มั่นคง และไม่เห็นคุณค่าในตัวเอง ยิ่งไปกว่านั้น เด็กที่มีประสบการณ์นี้ได้รับความรุนแรงอาจใช้ความรุนแรงกับคนรอบข้าง และอาจถ่ายทอดต่อไปจากรุ่นสู่รุ่น

การทำให้เด็กได้เรียนรู้ความผิดความถูกมีหลากหลายวิธีที่ดีกว่าการใช้ความรุนแรง ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กเสนอแนะให้แทนความคิดว่า

รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี

เปลี่ยนเป็น

รักวัวให้ผูก รักลูกให้กอด

สัมผัสที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการว่ามีคุณค่าต่อการพัฒนาเซลล์สมองของเด็กให้ทำงานได้ดีขึ้นตั้งแต่วัยทารก การกอดเป็นสัมผัสที่สร้างความรัก ความผูกพัน และเป็นจุดเริ่มต้นที่จะทำให้เด็กได้เรียนรู้ความรักมากกว่าวิธีการใด ๆ

หากสังคมยังเพิกเฉยต่อการใช้ความรุนแรงในการอบรมสั่งสอนเด็ก แทนที่เราจะได้ผู้ใหญ่ที่รู้จักแยกแยะผิดถูก อนาคตเราอาจจะได้ผู้ใหญ่ที่มีจิตใจและพฤติกรรมบิด ๆ เบี้ยว ๆ คนหนึ่งโดยไม่ตั้งใจ จนกว่าจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่พึ่งพาตัวเองได้ และเป็นที่พึ่งให้คนอื่น ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในความดูแลของพ่อแม่ หรือคนอื่น เด็กทุกคน ต้องมีสิทธิ์ที่จะได้รับการดูแล เลี้ยงดู และการปกป้องที่ปราศจากความรุนแรง เป็นสิทธิ์ที่ไม่ว่าใครก็ไม่สามารถล่วงละเมิดได้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1 สร้างการตระหนักรู้แก่สาธารณะเพื่อเปลี่ยนทัศนคติ การยอมรับวิธีการสร้างวินัยด้วยการทำโทษด้วยวิธี ที่รุนแรง และเน้นย้ำว่าวิธีสร้างวินัยที่ไม่ใช้ความรุนแรง เป็นทางเลือกที่มีประสิทธิภาพมากกว่า
- 2 แนะนำและสนับสนุนการสร้างวินัยเด็กด้วยวิธีการ หลากหลายที่ไม่ใช้ความรุนแรงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ผ่านช่องทางสื่อมวลชนรูปแบบต่าง ๆ โดยดำเนินการ ทั่วประเทศ และเข้าถึงประชาชนทั่วไป
- 3 เพิ่มหัวข้อเรื่องการสร้างวินัยที่ไม่ใช้ความรุนแรงไว้ ในหลักสูตรการพัฒนาเด็กสำหรับให้การศึกษาและ สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ดูแลเด็ก

ติดตามชมคลิปวิดีโอ

